

UMEÅ TINGSRÄTT
Allmänna avdelningen
Doha 2

DOM
2018-11-19
meddelad i
Umeå

Mål nr: B 1279-18

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

HENRIK Lennart Lugn, 19760927-0454
Frihetsberövande: Häktad
Ersbodavägen 96
906 29 Umeå

Offentlig försvarare:
Advokat Thomas Olsson
Fria Advokater KB
Box 12706
112 94 Stockholm

Åklagare

Vice chefsåklagare Axel Holmberg
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Umeå
Box 3003
903 02 Umeå

Målsägande

1. Tobias Berglund
c/o Helena Elander
Täftebölevägen 68
907 88 Täfteå

Målsägandebiträde:
Advokat Lena Isaksson
Advokaterna Lena Isaksson & Ulf Holst
AB
Rådhusplanaden 5 A
903 28 Umeå

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 138	Nygatan 45	090-17 21 00		måndag - fredag
901 04 Umeå		E-post: umea.tingsratt.allmanna@dom.se		08:00-16:00
		www.domstol.se, Info om vår personuppgiftsbehandling: www.umeatingsratt.domstol.se		

2. Josefin Engström
Solskenet 3 D Lgh 1202
913 34 Holmsund

Målsägandebiträde:
Advokat Lena Isaksson
Advokaterna Lena Isaksson & Ulf Holst
AB
Rådhusplanaden 5 A
903 28 Umeå

3. Dödsbo efter Camilla Lugn
Täftebölevägen 71
907 88 Täfteå

4. Johanna Nylén
Sandviksvägen 19 B Lgh 1101
913 35 Holmsund

Målsägandebiträde:
Advokat Lena Isaksson
Advokaterna Lena Isaksson & Ulf Holst
AB
Rådhusplanaden 5 A
903 28 Umeå

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Mord, 3 kap 1 § brottsbalken
2018-05-01

Påföljd m.m.

Fängelse 16 år

Skadestånd

1. Henrik Lugn ska utge skadestånd till Johanna Nylén med 60 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 1 maj 2018 till dess betalning sker.
2. Henrik Lugn ska utge skadestånd till Josefin Engström med 60 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 1 maj 2018 till dess betalning sker.
3. Henrik Lugn ska utge skadestånd till Tobias Berglund med 60 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 1 maj 2018 till dess betalning sker.

4. Henrik Lugn ska utge skadestånd till dödsboet efter Camilla Lugn med 26 937 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 1 maj 2018 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagen kniv förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten Region Nord, grova brott, polisområde Västerbotten, beslagsliggare 2018-5000-BG45502, nr 9).
2. Beslaget avseende kniv, yxa, täcken, handduk, klädespersedlar, brev, väska och skokartong ska bestå till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft (Beslagsliggare 2018-5000-BG45502, nr 6-8; beslagsliggare 2018-5000-BG47838, nr 1-2; 2018-5000-BG45402, nr. 1-3; 2018-5000-BG46647, nr. 1 samt 2018-5000-BG47801, nr 9-10).

Häktning m.m.

Henrik Lugn ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

1. Sekretessen enligt 21 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för bilderna som har lagts fram vid förhandlingen inom stängda dörrar ska bestå i målet.
2. Sekretessen enligt 35 kap. 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för uppgifterna i dels läkarintyg, aktbilaga 22, med undantag för första sidan i intyget, dels rättspsykiatriskt utlåtande, aktbilaga 87, med undantag för första sidan i utlåtandet, ska fortsätta att gälla i målet.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Lena Isaksson tillerkänns ersättning av allmänna medel med, korrekt räknat, 118 343 kr. Av beloppet avser 89 694 kr arbete, 4 980 kr tidspillan och 23 669 kr mervärdesskatt.
 2. Thomas Olsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 281 940 kr. Av beloppet avser 100 566 kr arbete, 61 005 kr tidspillan, 63 981 kr utlägg och 56 388 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaderna för biträdet åt målsägandena och försvaret ska stanna på staten.
-

YRKANDEN

Åklagaren har yrkat att Henrik Lugn ska dömas för **mord** enligt 3 kap. 1 § brottsbalken. Åklagaren har påstått att följande har hänt.

Henrik Lugn har dödat Camilla Lugn genom att skära henne i halsen. Det hände den 1 maj 2018 på Ersbodavägen 96 i Umeå. Henrik Lugn begick gärningen med uppsåt.

Åklagaren har vidare yrkat förverkande av en i beslag tagen kniv samt framställt yrkande att beslagen av vissa andra föremål, däribland en yxa, kläder och brev ska bestå tills dom i målet vinner laga kraft.

Dödsboet efter Camilla Lugn har yrkat skadestånd av Henrik Lugn med 26 973 kr plus ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 1 maj 2018 tills betalning sker. Vidare har Camilla Lugns tre barn Johanna Nylén, Josefin Engström och Tobias Berglund, vilka biträtt åtalet, yrkat skadestånd av Henrik Lugn med vardera 60 000 kr plus ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 1 maj 2018 tills betalning sker.

UTREDNINGEN

Inställning till åtalet

Henrik Lugn har erkänt att han dödat Camilla Lugn på det sätt som påståtts. Han har dock bestritt ansvar för brott under åberopande i första hand att han agerat för att avvärja en överhängande fara att Camilla Lugn skulle döda honom (nödvärn) och i andra hand, om det skulle anses att han inte befunnit sig i en nödvärnssituation, att han i vart fall varit av uppfattningen att han befunnit sig i en sådan (putativt nödvärn).

Bakgrund m.m.

Henrik Lugn och Camilla Lugn hade varit gifta med varandra sedan omkring ett år tillbaka och bodde tillsammans i den bostadslägenhet där händelsen ägt rum.

Henrik Lugn hade under tiden den 9 april – den 29 april 2018 verkställt 20 dagars straffåterstod av ett fängelsestraff som han tidigare hade dömts till och villkorligt frigivits från. Straffet hade avtjänats på Ersbodaanstalten i Umeå, inte långt från makarnas bostad. Under den korta fängelsevistelsen hade det förekommit omfattande brevväxling mellan honom och hustrun. Några av de brev som han då författat och skickat till Camilla Lugn har lagts fram som bevisning i målet. Av innehållet framgår förutom annat att Henrik Lugn upplevt svartsjuka gentemot någon man.

Sedan Henrik Lugn på morgonen, söndagen den 29 april hade lämnat kriminalvårdsanstalten begav han sig hem och kom därefter, såvitt utrett, tillsammans med hustrun att vistas kontinuerligt i hemmet omkring två dygn fram till dess att Camilla Lugn avled där på förmiddagen, tisdagen den 1 maj. I bostaden befann sig då inga andra personer. Ingenting tyder heller på att några andra personer skulle ha besökt lägenheten under dessa två dygn.

Bostaden i fråga ligger i en radhuslänga och är i två plan, varav entréplanet inte utgörs av annat än en hall med en trappa upp till själva bostaden på det övre planet, bestående av en lägenhet om tre rum och kök, se skiss, bilaga 1. Bostaden var försedd med ett inbrottslarm som såvitt utrett kunde slås på och av med hjälp av antingen en kod på en manöverpanel eller en larmbricka, som Henrik Lugn och Camilla Lugn disponerade var sin av, eller också någon form av så kallad app., som på ett eller annat sätt kunde nås via internet. Någon närmare utredning beträffande ifrågavarande larm har inte lagts fram inför rätten utöver uppgifter att larmet

den 1 maj kl. 05.19 slagits av med hjälp av Camilla Lugns larmbricka, att det sedan slagits på igen samma dag kl. 05.25 med hjälp av nyss nämnda app. samt att det varit påslaget när polisen, som anlänt till platsen kl. 11.28, kl. 11.54 tagit sig in i bostaden och i köket påträffat kroppen av den då avlidna Camilla Lugn.

Vägg i vägg med makarna Lugns bostad ligger en lägenhet som bebos av Erik Zemrén, som hörts som vittne i målet. Han tog kl. 11.17 på förmiddagen den 1 maj kontakt med den så kallade Störningsjouren med anledning av oroande ljud från makarna Lugns bostad. Till följd härav kom han kl. 11.19 samma dag att tala i telefon med polisens regionledningscentral, där Johanna Ybrandt Hellgren då arbetade som operatör. Även hon har hörts som vittne.

I sammanhanget kan noteras att Henrik Lugn dagen i fråga kl. 11.46 ringt upp SOS Alarm, varifrån han kopplats till polisen, som han sedan talat med i telefon fram till dess att polismännen tog sig in till honom. Detta telefonsamtal har spelats upp under huvudförhandlingen i målet.

Henrik Lugn greps på plats av polisen och är sedan dess frihetsberövad i målet.

Av redovisade rättskemiska undersökningar framgår att Camilla Lugns venblod innehållit 2,3 mikrogram amfetamin per gram blod och att Henrik Lugns blod efter provtagning den 1 maj 2018 kl. 13.48 innehållit 0,32 mikrogram amfetamin per gram blod samt viss mängd THC och viss läkemedelsrest.

Brottsplatsundersökning

Av protokoll över brottsplatsundersökning med fotografier, protokoll över övriga kriminaltekniska undersökningar samt kriminalinspektören Per-Arne Westerlunds muntligen inför rätten lämnade uppgifter framgår bland annat följande.

Nedre hallen

Inga blodspår funna på bottenplanet. På kanten av instegsmattan och på golvet har anträffats något som kan ha varit saliv innehållande DNA. Undersökningsresultaten talar extremt starkt för att detta kommer från Henrik Lugn (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. Samma resultat beträffande DNA från mynningen till en öppen Coca-Cola-flaska som påträffats på hallgolvet. På hallgolvet matta låg en mobiltelefon (som tycks ha tillhört Henrik Lugn, tingsrättens anmärkning).

Trappan upp till övre våningsplanet

Några små avsättningar och stänk av blod anträffade i trappan, som inte var städad/avtorkad. Undersökningsresultaten talar extremt starkt för att blodet kommer från Camilla Lugn (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting.

Övre hallen

Hallgolvet som angränsade till trappan var kletigt/halt och fuktigt i avtagande grad mot sovrummet. En parfymerad doft kunde förnimmas.

Vardagsrum/allrum

Lådor i en byrå utdragna. Inga blodspår eller tecken på bråk.

Badrummet

Förvaringslådor utdragna och öppnade. Pumpanordning till en flaska med flytande i tvål låg i handfatet.

Sovrummet

Handväskor slängda på säng och golv. Nedre delen av en väggspegel krossad, se bilaga 1 punkten 1. Spegelglas dels kvar på väggen, dels påträffat på golvet. På en spegelbit på väggen samt på golvet framför spegeln och på golvet mellan säng och

garderober fanns blodavsättningar. Undersökningsresultaten talar extremt starkt för att blodet kommer från Camilla Lugn (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. På golvet mellan säng och garderober låg under kläder en kniv och en yxa, se bilaga 1 punkten 3. Kniven undersökt med avseende på fingeravtryck; inga sådana som bedömts vara användbara för jämförelse säkrade.

Mindre rum bredvid köket

På ett bord stod en öppnad ölburk med DNA. Undersökningsresultaten talar extremt starkt för att detta kommer från Henrik Lugn (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. Under en soffa låg en hopvirad tröja i vilken hittats nyckelknippor med larmbrickor, se bilaga 1 punkten 4. För att kunna se och ta fram tröjan med nyckelknippor har krävts att soffan lyfts upp ett par decimeter. I soffan låg en mobiltelefon.

Köket

Kroppen efter Camilla Lugn påträffad på köksgolvet under täcken från sovrummet och med en handduk över ansiktet, liggande mellan en pall och köksbordets ena hörn, se bilaga 1. Kroppen låg på golvet på rygg med huvudet mellan köksbordets ben och köksstol. Kroppen var naken utan smycken. Ansiktet var vridet åt höger med vänster kind uppåt. Vänster armbåge var utsträckt och vänster överarm något vinklad ut från kroppen. I vänster handnypa säkrades en hårttest. Undersökningsresultaten avseende DNA från två av hårstråna talar extremt starkt för att DNA:t kommer från Camilla Lugn (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. Höger överarm var vinklad cirka 45 grader ut från kroppen. Höger armbågsled var något böjd. Höger hand var knuten med tummen liggande utanför fingrarna. Benen var utsträckta och böjda något åt sidan med vänster fot under underskåp mot golvsockeln. Höger ben och fot låg på andra sidan om kökspallen. På halsen fanns en djup skärskada. På respektive axel fanns också

djupa skärskador som gick i linje med skärskadan på halsen. Omkring kroppen fanns en stor mängd blod.

På köksgolvet stod ett bord med sex stolar, två pallar samt en piedestal med en krukväxt på. Endast den ena av de båda pallarna finns inritad på skissen, bilaga 1, där inte heller piedestalen finns noterad; den stod i hörnet mellan den innersta köksstolen och väggen ut mot balkongen (tingsrättens anmärkning). På nyss nämnda pall av trappstegsmodell låg en mörk, rektangulär mjuk dyna av ett material som kan tänkas ha utgjorts av frotté eller ull (tingsrättens anmärkning). Den andra av de båda pallarna förefaller enligt fotografier ha stått mellan köksbordet och en öppnad skåpslucka under diskbänken, i närheten av balkongdörren. På denna pall låg ett mörkt, ovalt, tjockt föremål av icke säkerställt slag, vilket kan tänkas ha varit någon form av sittkudde (tingsrättens anmärkning). På köksbordet fanns mat på två tallrikar samt en hel del andra föremål. Bland soporna i en korg under diskbänken (såvitt framgår av fotografier var sopkorgen framdragen) har två tomma förpackningar Elvanse, vardera för 30 kapslar à 50 mg, påträffats. Enligt informationsblad från Rättsmedicinalverket innehåller Elvanse amfetamin.

I den vänstra diskhon anträffades en kökskniv med blodbesudling. Undersökningsresultaten talar extremt starkt för att blodet kommer från Camilla Lugn (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. På kniven säkrades inga fingeravtryck som bedömts vara användbara för jämförelse. På arbetsbänken till vänster om spisen fanns avsatt blod. På nedre delen av kylskåpsdörren fanns vidare en ”avsättning/dragning” av blod. Undersökningsresultaten talar extremt starkt för att blodet i båda fallen kommer från Camilla Lugn (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting.

På underskåp till diskbänk till vänster om spis samt underskåp på ömse sidor om kyl/frys fanns ”stänk” av ”misstänkt blod”. Dessa stänk var i vissa fall cirkulära och satt på en höjd av 30-60 cm ovan golv. Inga spår av blod noterade på köksbord eller stolar.

Analys och slutsats

I protokollet över brottsplatsundersökningen har följande analys och slutsats redovisats.

Det finns ingenting i lägenheten som tydde på att det där befunnit sig fler än två personer.

I lägenheten sågs tydliga tecken efter någon form av genomsökning.

Spår i lägenheten, förutom kroppen av den avlidna, som talar för att bråk/strid förekommit var den krossade spegeln på väggen i sovrummet.

Den sammantagna bilden av kroppens läge, utrunnet, avsatt och stänk av blod samt köksmöblernas placering talar starkt för att våldet mot målsäganden kommit snabbt eller varit brutalt utan att målsäganden kunnat eller hunnit försvara sig. Undersökningen talar starkt för att den djupa skärskadan i halsen har tillfogats då målsäganden legat på köksgolvet där hon anträffades.

Per-Arne Westerlund har muntligen uppgett bland annat följande

Om Camilla Lugn befunnit sig i upprätt läge när hon drabbades av skärskadan i halsen borde blodstänksbilden ha blivit annorlunda, främst på hennes kropp.

Pallen vid spisen kan möjligen ha förflyttats.

Rättsmedicinska utlåtanden m.m.

Efter rättsmedicinsk obduktion av Camilla Lugn respektive rättsmedicinsk kroppsbesiktning av Henrik Lugn har underläkaren Björn Bäckström avgivit följande två utlåtanden. Såvitt avser utlåtandet beträffande Camilla Lugn återfinns vissa sifferhänvisningar hänförliga till den yttre kroppsundersökningen på två skisser ritade av Björn Bäckström, se bilaga 2-3.

Beträffande Camilla Lugn

Skador

Lugn har företett:

- en skarpkantad skada på halsens framsida (43) med skada på underliggande muskler (199, 201, röntgenundersökning), fullständig delning av både den vänstra gemensamma halspulsådern och den vänstra inre halsvenen (196, röntgenundersökning), skada på sköldkörteln (158) och en ytlig skada på luftstrupen (197) samt en mellankotskiva (198), samt blödning i mjukdelarna i halsen och nedåt mot brösthålan (155, 167, 194, 195, 200)
- skarpkantade skador på båda axlarnas framsidor med skada på underliggande muskulatur (45/204, 71/205)
- en skarpkantad hudrispa på den högra överarmen (48)
- skarpkantade hudrispor på ryggen (93)
- en skarpkantad skada på det vänstra låret (113/224).

Vidare har Lugn företett skador:

- på **huvudet** med
- en hudavskrapning i pannan (16)
- underhudsblödningar – vissa med inslag av svullnad – och huvudsvålsblödningar i ansiktet och på huvudet (7/134, 8/136, 9-11, 12-13/189, 14/135, 15, 17-18, 19/187, 24, 137, 138, 185-186)
- en underhudsblödning på hakan med inslag av hudavskrapning (27)
- blödningar i ögonen/ögonlocken (21, 23)
- punktformade blödningar i ögonens bindehinnor (s.k. petekier) (20, 22)
- krossår (29, 31/188), slemhinneskador (30) och slemhinneblödningar (32, 33) på och på insidan av läpparna
- blödningar i tungan (153, 154)
- söndertrasning av underhudsfettet (s.k. decollement) med intilliggande blödning i anslutning till det vänstra ögat (189)
- frakturer i skallbasen (140-143) och den vänstra ögonhålan botten (190), varav flera utgörs av så kallade blow-out frakturer i den vänstra ögonhålan
- krossblödningar i hjärnan (148-150) och smärre blödning mellan de mjuka hjärnhinnorna (145, 146, röntgenundersökning).
- på **halsen** med
- hudblödningar med inslag av ytlig hudavskrapning (40)
- underhudsblödningar (37/192, 39, 41, 42/193, 191).

- på **bålen** med
 - en skada på ryggen med inslag av både hudblödning och hudavskrapning (94)
 - hudblödningar (96) och en hudavskrapning (95) på ryggen
 - underhudsblödningar på bröstkorgen (89) och buken (91)
 - fraktur på det första högra revbenet (181).
-
- på **armarna och händerna** med
 - hudblödningar på den högra underarmen (63) och den vänstra underarmen (79)
 - hudavskrapningar på den högra underarmen (57), den högra handen (66) och den vänstra armen (75)
 - underhudsblödningar på den högra armen (46/206, 50, 51, 52/207, 53, 54/208, 55/209, 60/211, 61/210, 62/212, 64/213, 65, 214, 215), den vänstra armen (72, 73/222, 74/216, 76/220, 77/218, 78/219, 217, 221, 223) och den vänstra handen (81-85).
-
- på **benen och sätet** med
 - hudblödning med inslag av hudavskrapning på sätet (133)
 - hudavskrapningar på det vänstra benet (116, 117, 120) och den vänstra foten (124)
 - underhudsblödningar på sätet (131, 132), det högra benet (97, 99, 101-103, 105), den högra foten (107), det vänstra benet (111, 112, 118, 121, 122) och den vänstra foten (123, 125).
- Därutöver har påvisats tecken till yttre förblödning (3) med blodtomma, bleka inre organ (161, 172-174, 184) samt äldre, ärrläkta skador (28, 90, 100, 115, 182).

Sjukliga förändringar

Vid obduktionen påvisades inga sjukliga förändringar.

Rättskemisk undersökning

Vid den rättskemiska undersökningen påvisades 2,3 mikrogram amfetamin* per gram venblod. Amfetamin påvisades även i huvudhår.

[Se även bifogad rapport från rättskemisk undersökning daterad 2018-06-15. Här utelämnad, tingsrättens anmärkning.]

Koncentrationen av amfetamin är hög, men bedöms inte ha varit av betydelse för dödsfallet. Att det påvisats i huvudhår talar för att Lugn vanemässigt brukat substansen och därigenom varit att anse som tillvånd vid den.

Skadornas uppkomstsätt ¹

Utseendet av de skarpkantade skadorna på halsen (43), axlarna (45, 71) och det vänstra låret (113), inklusive de underliggande skadorna på blodkärl och andra mjukdelar (194-201, 204, 205, 224), visar att de uppkommit genom inverkan med eggvasst föremål, t ex en kniv.

Utseendet på de skarpkantade hudrisporna på ryggen (93) och den högra överarmen (48) talar starkt för att de uppkommit genom liknande skadeinverkan med eggvasst föremål.

Utseendet och lokaliseringen av de skarpkantade skadorna på den högra överarmen, ryggen och det vänstra benet (48, 93, 113) talar sammantaget för att de tillfogats under ett tumultartat förlopp.

Utseendet, lokaliseringen och övriga karaktäristika av de skarpkantade skadorna på axlarnas framsidor och halsen (43, 45, 71) talar möjligen för att de tillfogats genom en och samma svepande/skärande rörelse med eggvasst föremål.

Hudblödningarna på halsen med inslag av hudavskrapning (40), talar för att de uppkommit genom trubbigt skjuvande, gnidande våld, t ex grepp eller drag och slit i kläder. Även de punktformade blödningarna i ögonens bindehinnor (20, 22) och underhudsblödningarna på halsen (37/192, 39, 41, 42/193, 191) är förenliga med att de uppkommit genom åtstramande våld mot halsen, exempelvis grepp.

Utseendet på de övriga skadorna talar starkt för att de uppkommit genom trubbigt våld.

Undersökningsfynden talar starkt för att frakturerna på den vänstra ögonhålan (141, 190) orsakats av trubbigt direktvåld mot ögonhålan, förenligt med exempelvis knytnävsslag. Utseendet talar emot att de orsakats av fall.

En skada i ansiktet (189), med söndertrasning av underhuds fett (s.k. decollement), talar för att den uppkommit genom trubbigt våld med inslag av skjuvning, exempelvis en spark.

Utseendet och lokaliseringen på hudavskrapningarna på den vänstra armbågen (75) och det vänstra underbenet (117) kan tala för att de uppkommit genom fall mot ojämnt underlag.

Lokaliseringen av en del av underhudsblödningarna på underarmarna, t ex 54, 55 och 60, talar möjligen för att de utgörs av så kallade avvärjnings-skador. De är dock även förenliga med att ha uppkommit genom exempelvis fall.

Den samlade skadebilden avseende de skador som orsakats av trubbigt våld är förenlig med att ha uppkommit vid ett tumultartat bråk, involverande exempelvis slag, sparkar, grepp och fall. Skadebilden talar starkt emot att den helt skulle förklaras av ett enskilt fall i samma plan eller i en trappa.

***Dödsorsak*¹**

Fynden och omständigheterna talar starkt för att döden har orsakats av yttre förblödning till följd av de skarpkantade skadorna på halsens kärl.

***Dödssätt*¹**

Fynden och omständigheterna talar starkt för att döden orsakats av annan person.

¹ Skälsteg

- visar: Fynden/resultaten är typiska och alternativ är uteslutna.
 - talar starkt för: Fynden/resultaten har karakteristika som är typiska. Sannolikheten för alternativ är mycket liten.
 - talar för: Fynden/resultaten har karakteristika som är vanliga. Alternativ är möjliga men mindre troliga.
 - kan tala för/talar möjligen för: Fynden/resultaten har karakteristika som kan förekomma. Alternativ är näst intill lika troliga.
 - talar varken för eller emot/ tillåter ingen slutsats om: Fynden/resultaten har inga eller ospecifika karakteristika.
 - kan tala emot/talar möjligen emot: Fynden/resultaten har karakteristika som kan förekomma. Alternativ är dock något mer troliga.
 - talar emot: Fynden/resultaten har karakteristika som är ovanliga. Alternativ är mer troliga.
 - talar starkt emot: Fynden/resultaten har karakteristika som är atypiska. Sannolikheten för alternativ är mycket stor.
 - utesluter: Fynden/resultaten är atypiska och utesluter detta alternativ.
 - förenligt med:
- Angående uppkomstsätt: Skadan kan ha uppkommit på det angivna sättet, men kan även ha uppkommit på andra sätt.

Beträffande Henrik Lugn

Undersökningsfynd

Den undersökte har vid undersökning företett

- hudblödningar på den vänstra kinden (10),
- bandformade rodnader intill handlederna (20, 36),
- en rodnad blåsa på den högra handflatan (22),
- en hudavskrapning på den högra långfingerknogen (23),
- hudblödningar (27, 29), blåmärken (33), hudavskrapningar (28, 32) och en strimformad rodnad med möjligt inslag av ytlig hudavskrapning (34) på den vänstra armen,
- en hudblödning på den vänstra handflatan (38),
- hudblödningar på bälens högra sida (41),
- hudavskrapningar på ryggen (42, 43), sätet (58, 59) och det högra underbenet (46),
- ett blåmärke på det vänstra underbenet (54).

Därutöver har påvisats tecken till hudsjukdom (14, 16, 31, 48), ett stickmärke (17), rodnad med värmeökning på händerna (21, 37), en oklar missfärgning på den vänstra axeln som inte säkert representerar skada (26), samt äldre ärrläkta skador (40, 47).

Fyndens uppkomstsätt ¹

Utseendet på blåsan på den högra handflatan (22) talar för att den uppkommit genom värmeinverkan, antingen från ett varmt föremål eller genom friktion.

Rodnad (20, 21, 34, 36, 37) är ett ospecifikt fynd som kan representera såväl skada som sjukdom, lokal hudirritation eller normala kroppsliga reaktioner. Utseendet på, och lokaliseringen av, de bandformade rodnaderna på handlederna (20, 36) talar dock för att de uppkommit genom inverkan med handfängsel eller liknande, och utseendet på den strimformade rodnaden på den vänstra underarmen (34) talar för att den orsakats genom trubbigt skrapande våld.

Övriga skador (10, 23, 27-29, 32, 33, 38, 41-43, 46, 54, 58, 59) talar starkt för att de orsakats av trubbigt våld.

Hudblödningarna (10, 27, 29, 38, 41) har därutöver ett utseende som talar för att de orsakats av trubbigt våld med inslag av drag-/slitinverkan (skjuvning), och är förenliga med att ha orsakats av exempelvis grepp och/eller drag och slit i kläder.

Utseendet på, och lokaliseringen av, hudavskrapningarna på den vänstra

armbågen (32) och en hudavskrapning på ryggen (42) talar för att de uppkommit genom kontakt med ojämnt underlag, t ex genom fall.

Övriga skador (23, 28, 43, 46, 54, 58, 59) är, utöver att utseendet starkt talar för att de orsakats av trubbigt våld, ospecifika.

Sammantaget är skadebilden förenlig såväl med att ha uppkommit vid ett tumultartat bråk som med att ha orsakats av vardagliga händelser såsom istötning i föremål, fall mm.

Inga skador orsakade genom inverkan med eggvasst föremål, såsom kniv, har påvisats.

Skadornas ålder ¹

Utseendet på hudavskrapningarna på den vänstra sätshalvan (58, 59) talar för att de uppkommit före den aktuella händelsen. De övriga skadornas utseende är förenligt med att dessa uppkommit vid den uppgivna tidpunkten (2018-05-01).

Skadornas svårighetsgrad ²

Skadorna är medicinskt sett att betrakta som lindriga och förväntas, utöver eventuell ärrbildning i huden, inte att ge upphov till bestående fysiska men.

1Skalsteg

- visar: Fynden/resultaten är typiska och alternativ är uteslutna.
- talar starkt för: Fynden/resultaten har karakteristika som är typiska. Sannolikheten för alternativ är mycket liten.
- talar för: Fynden/resultaten har karakteristika som är vanliga. Alternativ är möjliga men mindre troliga.
- kan tala för/talar möjligen för: Fynden/resultaten har karakteristika som kan förekomma. Alternativ är näst intill lika troliga.
- talar varken för eller emot/tillåter ingen slutsats om: Fynden/resultaten har inga eller ospecifika karakteristika.
- kan tala emot/talar möjligen emot: Fynden/resultaten har karakteristika som kan förekomma. Alternativ är dock något mer troliga.
- talar emot: Fynden/resultaten har karakteristika som är ovanliga. Alternativ är mer troliga.
- talar starkt emot: Fynden/resultaten har karakteristika som är atypiska. Sannolikheten för alternativ är mycket stor.
- utesluter: Fynden/resultaten är atypiska och utesluter detta alternativ.
- förenligt med:
 - Angående uppkomstsätt: Skadan kan ha uppkommit på det angivna sättet, men kan även ha uppkommit på andra sätt.
 - Angående tidpunkt: Skadan kan ha uppkommit vid den angivna tidpunkten, men kan även ha uppkommit vid annan tidpunkt.

2Livshot

En livshotande skada är en skada som bedöms ha medfört en beaktansvärd risk för dödlig utgång om skadan inte kommit under behandling.

Ett livshotande tillstånd är ett tillstånd där annat än 'skada' (t.ex. nedkylning, överhettning, medvetelslöshet, blodförlust) bedöms ha medfört en beaktansvärd risk för dödlig utgång om den skadliga inverkan inte avbrutits i tid.

Några kompletterande frågeställningar har skriftligen besvarats enligt nedan.

Beträffande Camilla Lugn

1. Gällande Camillas skador på ryggen kan dessa ha orsakats av ett fall mot spegelvägg där hon fastnat med Bh:n?
2. Gällande Camillas sårskada på vänster ben (113) kan denna sårskada ha orsakats av Camilla själv på det sätt som Henrik i förhör beskriver?

Svar på kompletterande frågeställningar

1. Skadebilden på ryggen (som nämns under punkt 93 i obduktionsprotokollet) har bedömts vara tillfogade genom skarpkantat våld. Ett sådant föremål kan vara en kniv, en sönderslagen glasskärva eller annat eggvasst föremål. Det går således inte att utesluta att skadorna har tillfogats av sönderslagna glasskärvor, såsom från en sönderslagen spegelvägg. Skadorna uppvisar dock inga tecken till att ha orsakats av något trubbigt föremål, såsom BH-spänne eller liknande.

2. Skadan på det vänstra låret (den i obduktionsprotokollet numrerade skadan 113/224) är förvisso lokaliserad inom ett för Camilla Lugn näbart område, men saknar i övrigt de karaktäristika som vanligen ses vid självtillfogade skador. Omgivande sårskadan ses därutöver ringa vävnadsreaktion (såsom blödning i underhudsfettet), varför det kan konkluderas att skadan tillfogats då blodcirkulationen till området varit undermålig. Vid undersökningen av den döda kroppen på fyndplatsen såväl som vid obduktionen, sågs sparsamt blodbesudling omgivande skadan (på hudytan). Framför allt har det inte setts några blodrinningar från området i benets längsriktning, vilket hade varit förväntat om skadan tillfogats då Camilla varit stående/uppegående med normal blodcirkulation. Detta talar sammanlagt emot det som uppgetts i förhör av den misstänkte, nämligen att Camilla Lugn skulle ha varit uppegående under en tidsperiod som varat mer än ett fåtal sekunder efter att sårskadan tillfogats.

Gisela Pettersson
Specialistläkare i rättsmedicin

Beträffande Henrik Lugn

Det har nu inkommit en promemoria från polisen av vilken det framgår att Lugn ska ha uppgett att han på dagen för händelsen ramlat ned för en trappa från övervåningen ner till hallen. Han ska då ha slagit i huvudet och ryggen/skuldrorna, svimmat och dragit båda axlarna ur led.

Vidare har det inkommit en bildbilaga med sex fotografier som avbildar en trappa i trä.

Kompletterande frågeställningar: ”Har man i samband med undersökningen sett några skador som kan härröra från detta?”

Svar på kompletterande frågeställningar

Som framgår av tidigare utfärdat rättsintyg sågs vid undersökningen den 1 maj 2018, fransett hudblödningar på den vänstra kinden, inga skador på huvudet. Avsaknaden av ytterligare skador på huvudet utesluter dock inte att han slagit i huvudet på det sätt han ska ha uppgett i förhör.

Lugn uppgav vid undersökningen att axlarna hade vridits ur led och att han hade ont i dem. Vid undersökningen var axlarna dock inte urljedvridna. Han uppgav vidare att axlarna hade vridits ur led vid flera tidigare tillfällen. Särskilt hos personer som tidigare vridit axlarna ur led kan en ny urljedvridning ske efter tämligen lindrigt våld, t ex vid fall. Ofta kan personen själv då dra axelleden på plats igen. Avsaknaden av fynd i axelregionen vid undersökningen kan alltså vare sig sägas styrka eller motsäga Lugns uppgifter om att axlarna dragits ur led efter ett fall i den aktuella trappan.

Vid undersökningen sågs hudavskrapningar på den vänstra armbågen (32) och ryggen (42) som talar för att de uppkommit genom kontakt med ojämnt underlag, t ex vid fall i en trappa.

Vid undersökningen sågs även ett flertal skador, som utöver att utseendet starkt talar för att de orsakats av trubbigt våld, är ospecifika. De är således bland annat förenliga med att ha uppkommit vid fall, t ex i en trappa.

Sammantaget varken styrker eller motsäger den samlade skadebilden Lugns uppgifter om fall i trapp med svimning och urljedvridning av axlarna.

Björn Bäckström

Björn Bäckström har muntligen uppgett bland annat följande

Han tjänstgör som ST.-läkare sedan juni 2013 och räknar med att bli specialist i början av år 2019.

Förutom de skarpkantade skadorna på kroppen efter Camilla Lugn har den uppvisat påfallande omfattande skador av trubbigt våld. Blåmärken kan uppstå av alldagliga händelser men i detta fall saknades äldre, gulnade märken. Den så kallade blow-out-frakturen på den vänstra ögonhålan är typiskt ett resultat av knytnävsslag och ses sällan som ett resultat av fall. Blödning i hjärnvävnaden kan orsakas av fall eller slag. Skador av detta slag kan återfinnas såväl hos personer som överlevt traumat som hos sådana som inte gjort det. Den skarpkantade skadan på vänster lår är sådan att den framkallar blödning efter inte många sekunder; den är placerad så att Camilla Lugn kunnat tillfoga sig skadan själv men saknar övriga karaktäristika för en självförvållad skada. Skadans utseende talar mot att Camilla Lugn varit uppgående efter det att skadan uppkommit. De punktformiga blödningarna i ögonlockens bindhinnor är sådana som kan uppkomma vid trubbigt våld men är inte typiska för sådant våld. Det kan inte uteslutas att hudblödningarna med inslag av yttlig hudavskrapning på halsen (p. 40) uppkommit till följd av en spark.

Utifrån undersökningsfynden vid den rättsmedicinska kroppsundersökningen av Henrik Lugn går det inte att uttala sig i frågan om huruvida han kan ha ramlat i en trappa och ådragit sig en hjärnskakning. Han vill minnas att Henrik Lugn i samband med undersökningen sa att hans axlar gått ur led när Camilla Lugn föll över honom i trappan. Han har inte antecknat att Henrik Lugn skulle ha uppgett att han förlorat medvetandet.

Övrig utredning av teknisk natur m.m.

Analysresultat avseende blod påträffat på Henrik Lugns högra axel liksom på de långbyxor som han haft på sig vid tillfället talar extremt starkt för att blodet/DNA:t

kommer från Camilla Lugn (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting.

Av det uppspelade telefonsamtalet från Henrik Lugn till SOS Alarm och polisen framgår bland annat att han var mycket upprörd och grät, att han ville tillkalla polis och ambulans, att han inledningsvis sa att ”vi har snart inbrott och då är det slut” och uppgav ”Jag var tvungen att försvara mig” samt att det var yrkesmässigt organiserad kriminalitet som knackade på hans dörr.

Henrik Lugns uppgifter

Hörd över åtalet har Henrik Lugn uppgett följande.

Han var på gott humör när han återvände hem från anstalten. Larmet gick när han tog sig in i lägenheten. Larmföretaget ringde upp Camilla Lugn, som sov. De kramade om varandra och tillbringade en stund tillsammans i sovrummet. Sedan gick de in i köket och rökte. Frågan om Camillas kontakter med Patrik kom på tal men han förklarade att han inte upplevde det som så smärtsamt längre. De badade. Camilla tog fram 14 kapslar Elvanse. Hon tog själv direkt sju kapslar medan han först bara tog två. Hon sa att det fanns mer. De satte sig och spelade tevespel. På kvällen skickade han ”en sak” via Messenger till Patrik och skrev att han tyckte att Patrik kunde stå för sitt misstag.

Persiennerna i lägenheten var neddragna och han kunde inte se om det var morgon eller kväll. Tiden gick och Camilla blev alltmer påtänd, och det började bli svårt att få kontakt med henne. Hon började uppträda riktigt konstigt. Han hittade två tomma förpackningar Elvanse. Hon tog fram en tredje, oöppnad burk men han sa att de inte skulle ta av den. Camilla sprang omkring i lägenheten, skrek på honom och kastade saker. Han sa att han tänkte gå därifrån men hon sa ”Nej” och att han bara skulle iväg och knulla med någon annan. Han började leta efter nycklarna, som var

försvunna. Camilla hade gömt både nycklarna och mobiltelefonerna. Hon sa att han inte fick gå därifrån, och att hon inte hade gömt några nycklar. Han frågade om hon ville hjälpa honom att leta och de sökte båda i lådor och väskor. Det ramlade ut Treotabletter. En av anledningarna till Camillas beteende kan ha varit att hon hade tagit Treo tillsammans med amfetamin. Han ville hitta en nyckel och larma av. Om larmet gick riskerade de att bli vräktas eftersom de redan hade två varningar. Han försökte trycka på larmportalen men koden fungerade inte. Han kunde alltså inte lämna lägenheten utan att larmet skulle gå.

Natten mot den 1 maj vid 4-tiden letade han efter nycklar och mobil i sovrummet. Camilla anföll honom bakifrån med sina naglar eller något annat. Han vände sig om, och vet inte om han råkade stöta till henne. Hon åkte mot spegeln och satte sig sedan på snedden mot spegeln och sängen. Hon gnuggade sig mot spegeln. Han såg att hon hade skadat ryggen och att en bit av spegeln satt mellan hennes behåband och rygg. Förutom behå var hon helt naken. De hade aldrig klätt på sig. Han vet inte varför hon hade behå på sig, och vet inte heller vart behå sedan tog vägen. Camilla bröt loss spegelbiten och satte sig upp. Han lyfte bort hennes behåband, tog försiktigt bort spegelbiten och la tillbaka behåbandet. Han kramade om Camilla och sa att han skulle ringa till polisen. Hans mobil fanns då i köket. Han stod i sovrummet och tog på sig sina byxor. Han skulle klä på sig för att gå. Camilla tog sig ut i köket, han hörde hur det skramlade till, och hon kom tillbaka in i sovrummet med två köksknivar som hon höll framåt/uppåt. Hon sa "Nu ska du dö!" Han frågade varför men fick inget svar. Hon kom mot honom men stannade på hans uppmaning i dörröppningen. Han undrade om han fick ta en sista cigarett. Hon gick utan att svara ut i köket, och han följde efter henne dit för att ta en sista cigarett. Han tänkte att det kanske inte skulle gå längre än det redan hade gjort; han ville lösa situationen och ta kontroll över den. Han lämnade inte lägenheten eftersom han inte ville riskera att hon skulle hugga honom i ryggen.

I köket satte sig Camilla med knivarna i händerna på en stol längst in i hörnet. Hon satt med armar och ben i kors och gungade. Han sa "Vad sägs om att vi ringer polisen?" Hon svarade inte. Han låtsades ringa till polisen och bad henne att ge honom knivarna. Han stod vid balkongdörren eller vid spisen och tände en pipa. Han gick lite närmare Camilla och bad henne att ge honom knivarna. "Nej!" skrek hon. Hon drog med en kniv så att det blev en rispa i hennes ben, där huden fläcktes upp. Han hann inte se om det började blöda. Hon trummade med fötterna mot golvet, skrek och slängde ifrån sig knivarna. Han tog den ena från bordet och la den i knivlådan. Den andra kniven hamnade på golvet. Han befann sig vid spisen. När han vände sig om hade Camilla redan den kniven i handen igen. Hon reste sig och kom mot honom. Han befann sig nu mellan spisen och balkongen. Han tänkte fly och började gå baklänges mot hallen. Camilla satte sig i hallen; han fick en känsla av att hon vaktade telefonerna. Han stannade till. Hon reste sig åter och gick mot honom. Han backade, missade första trappsteget och ramlade nerför trappan. Det gjorde väldigt ont, och han "slocknade". Han hade slagit i huvudet när han ramlade i trappan.

Han vaknade och låg då på hallgolvet på bottenplanet. Det kan ha gått allt från en sekund till timmar sedan han hade förlorat medvetandet. Han har i efterhand förstått att Camilla måste ha lämnat honom där nere i ett par timmar. Han ropade på hjälp, och svor om hur ont det gjorde eftersom hans axlar hade gått ur led. Camilla kom mot honom nerför trappan med en kniv. Han blev livrädd, reste sig upp, tryckte tillbaka axlarna i rätt läge och backade mot dörren. Det var "helt sjukt". Han skrek "Släpp kniven, jag kommer att försvara mej!" Han sa åt henne att inte komma närmare men hon gjorde ändå det och högg till med kniven utan att träffa honom. Han knuffade omkull Camilla, satte sig ner över henne och boxade till lite lätt, vänster, höger, vänster med tre snabba smällar mot hennes panna. Camilla släppte kniven men tog upp den igen och reste sig på armbågarna. Han sa "Du reser dej inte, jag kommer att försvara mej!" Hon skulle ha livet av honom. Han "hade inga armar", tvingades använda fötterna och sparkade till Camilla mot pannan så att hon

föll omkull, men hon släppte inte kniven. Han dunkade då till lite med foten så att hon släppte kniven. Han kände sig chockad och reste sig, sprang upp till köket med kniven eftersom han tyckte att Camilla inte utgjorde någon fara längre, la kniven på en pall i köket på en handduk, och återvände sedan till hallen där nere. Han sa ”Hur är det med dej, gumman?” men Camilla bara satt där. Han inte ville lämna henne naken på hallgolvet. Han lyfte upp henne med hennes armhålor i sina armveck och hjälpte henne steg för steg uppför trappan; hon hjälpte till själv. Han kände hur utmattad han var. Just som de kom ovanför trappan började han reflektera över att han såg små stjärnor, vita prickar, överallt och att han fått en hjärnskakning.

Uppe i köket satte han ner Camilla på golvet vid köksbordet. Han sa till henne att hon fick resa på sig själv och sätta sig på en stol eftersom han inte orkade lyfta henne. Hon satt med fötterna mot den pall som finns utmärkt på skissen (bilaga 1). Hon satt ”mellan kylan och pallen mot köksbordet”. Hon satt med händerna i knät och tittade rakt ner i golvet. Kniven som han nyss hade burit upp låg på pallen vid hennes högra armbåge; den pallen stod i det läget mellan spisen och diskhon. Själv satte han sig ”i hörnan”, på pallen vid Camillas fötter, med sina händer för ansiktet. När han tog bort händerna satt Camilla, vars ögon var som två svarta hål, åter med kniven i höger hand, morrade och svepte kniven mot honom, precis framför ögonen så att han kände luftdraget. Han sparkade Camilla mot pannan så att hon åkte omkull. Hon blev nästan helt liggande men höll upp huvudet cirka 1 dm. Hon var på väg att resa sig. Han var trött efter två natters sömnlöshet och rädd, och hade ett stort adrenalinpåslag. Han såg blixtar/stjärnor, var helt övertygad att han hade fått en hjärnskakning och kände att han höll på att kollapsa. Han tänkte: Hon dödar mig om jag slocknar igen. Han hade inte tid att göra en bestämd bedömning. Han tog upp kniven i höger hand, blundade och drog en svepande rörelse med den från höger till vänster över Camilla. Han gjorde det för att rädda sitt liv; han kände ångest. Han skrek rakt ut ”Varför gjorde jag sådär för?” Han slängde kniven i vasken och gick ut från köket.

Det var ”en härdsvälta”. Han bröt ihop och kissade på sig. Plötsligt började det banka på dörren. Han trodde att någon kom för att hjälpa Camilla och döda honom. Han gick ut från toaletten och la täckena över Camilla; han klarade inte av att se henne. Han höllde ut badskum på hallgolvet på övervåningen för att få ett övertag om det skulle rusa in människor. Han tog en kniv från kökslådan och en yxa från sovrummet och gick runt i lägenheten. Sedan la han ifrån sig kniven och yxan. Han övervägde vad han skulle göra, plockade ner saker från tvättmaskinen och ställde sig på den. Han gick in i vardagsrummet och i köket och satte sig sedan på sängen i sovrummet.

Han har aldrig tänkt att han skulle göra något sådant i hela sitt liv. Han kommer aldrig att förlåta sig själv.

Han vägde vid tillfället cirka 74 kg och är 179 cm lång. Camilla var kortare än han och vägde 55 kg. Det har visat sig att hon hade tio gånger högre amfetaminhalt i blodet än vad han hade, det kan förklara hennes psykos.

Att han inledningsvis under förundersökningen uppgett att han inte mindes något beror på att hans tidigare försvarare uppmanade honom att inte säga något medan hans nuvarande försvarare varit av annan uppfattning. Innan han träffade sin nuvarande advokat hittade han på saker som han berättade för polisen.

Erik Zemréns vittnesmål

Han bor vägg i vägg med lägenheten där Camilla Lugn och Henrik Lugn bodde. Det är lyhört. Under natten mot den 1 maj pågick tumult och bråk i deras lägenhet från tidigt på morgonen tills han ringde till Störningsjouren, alltså ungefär mellan kl. 3 eller 4 och kl. 10 eller 11. Kvinnan skrek som om någon gjorde henne illa. Hon skrek ganska högt, länge och mycket. Han hörde också en manlig röst. Det var inte första gången han hörde något liknande. Mannen sa en gång att allt var hennes fel.

Han uppfattade inga ord från kvinnans sida. Det blev bara värre och värre; det flög saker och det lät som om de slogs. Han somnade om en stund men var vaken från kl. 6. Kvinnan började skrika i varje fall kl. 6. Då drog han slutsatsen att hon for illa. Han hörde massor av skrik då och då, mer än tio gånger. Det var inte skrik oavbrutet. Han hörde inte bara skrik utan även högljudda diskussioner; kvinnan diskuterade tillbaka. Han tror att någon sprang nerför trappen. Han hade vid ett tidigare tillfälle ringt till polisen men blivit avvisad, och tänkte att det inte tjänade något till att ringa dit. När det hela hade eskalerat och han inte stod ut längre ringde han vid 11-tiden till Störningsjouren. När han sedan talade med polisens regionledningscentral hörde han tre smällar eller dunsar som om något slog mot golvet, kanske som av möbler som flyttades. Under samtalet hörde han hjärtskärande gallskrik, som slutade tvärt, från kvinnan. Efter det hörde han inget mer.

Operatören vid regionledningscentralen Johanna Ybrandt Hellgrens vittnesmål

Hon ringde upp Erik Zemrén och under samtalet med honom hörde hon först ett skrik och därefter ett andra skrik, som tog slut väldigt tvärt. Hon har aldrig tidigare hört sådana höga och gälla skrik.

Polisassistenten Mattias Henrikssons uppgifter

Sedan polispatrullerna hade knackat på flera gånger såg han siluetten av Henrik Lugn komma ner. Henrik Lugn sa att han inte hade koden till larmet och återvände upp igen. Sedan ringde Henrik Lugn till regionledningscentralen, varefter Henrik Lugn kom och öppnade dörren. Då utlöstes larmet. Henrik Lugn föll ner på knä och grät. Tillsammans med kolleger gick han upp i lägenheten där de fann kroppen. De flyttade inte på något annat än täcket över kroppen. Han var kvar på platsen tills teknikerna anlände.

Polisassistenten Johan Åkerbergs uppgifter

Henrik Lugn öppnade och satte sig som på knä i hallen. Han försökte få Henrik Lugn att lugna sig. Han upplevde att Henrik Lugn pendlade väldigt i sitt beteende, pratade osammanhängande och fick kväljningar. Under transporten från platsen fortsatte Henrik Lugn att pendla från att vara gråtande till att vara väldigt rädd.

Han kan bekräfta riktigheten av sina uppgifter i ett av honom samma eftermiddag upprättat PM, i vilket han bland annat redovisat att Henrik Lugn sa att han var hotat av en namngiven person samt att ”hon pratade med dem via x-boxet”.

DOMSKÄL

Har Henrik Lugn rent faktiskt begått gärningen?

Henrik Lugns erkännande stöds av övrig utredning, och tingsrätten finner därför styrkt att han dödat Camilla Lugn på det sätt som påstås.

Har gärningen begåtts uppsåtligen?

Med hänsyn till Henrik Lugns inställning i ansvarsfrågan får spørgsmålet huruvida han uppsåtligen dödat Camilla Lugn lämpligen delas upp i två frågeställningar, dels huruvida hans uppsåt omfattat effekten av knivskärningen, det vill säga hans inställning till att denna skulle komma att leda till Camilla Lugns död, dels – för det fall så blivit bevisat och hans invändning att han handlat i nödvärn blivit motbevisad – huruvida han ändå inte ska anses ha begått gärningen uppsåtligen i och med att han, vilket gjorts gällande, dödat henne i vart fall under en inbillad föreställning att han därmed avvärjde en överhängande fara att Camilla Lugn annars skulle komma att döda honom (putativt nödvärn). Såsom teoribildningen kring begreppet putativt nödvärn ser ut ska nämligen en dylik invändning, om den inte blivit motbevisad, leda till att gärningen ej anses begången uppsåtligen. Sistnämnda frågeställning behandlas först senare under en separat rubrik, efter det att invändningen om reellt nödvärn behandlats.

Vad gäller förstnämnda frågeställning, alltså angående Henrik Lugns inställning till effekten av knivskärningen, gör tingsrätten följande överväganden.

Såsom närmare kommer att redovisas i det följande får bedömningen av händelseförloppet i mycket bygga på Henrik Lugns egna uppgifter även om vissa slutsatser kan dras av den tekniska bevisningen och de vittnesmål som avgetts, främst från Erik Zemréns sida. Såvitt här är av intresse godtar därför tingsrätten

Henrik Lugns skildring av det avslutande händelseförloppet i köket, av innebörd att hans agerande med kniven mot Camilla Lugn föregåtts av att hon omedelbart dessförinnan utan att han sett det fått tag på kniven som han hade placerat på den borte pallen och gjort ett utfall med den mot honom, varefter han sparkat omkull henne och själv tagit tag i kniven med sin högra hand. Tingsrätten konstaterar att han i detta skede måste ha befunnit sig alldeles intill Camilla Lugn, förmodligen stående på huk över henne. Även med godtagande av Henrik Lugns uppgift att han blundade när han med en svepande rörelse skar henne bland annat djupt genom halsen, måste det då ha stått klart för honom att det varit praktiskt taget oundvikligt att hans handlande skulle resultera i hennes död. Tingsrätten finner i och för sig inte styrkt att hans avsikt varit att döda men att han haft en sådan insikt om effekten av sitt handlande att han därmed ska anses ha begått gärningen uppsåtligt (jfr. rättsfallen NJA 1977 s. 630, NJA 2002 s. 449 och NJA 2016 s. 763).

Nödvärnsinvändningen

Allmänt

Henrik Lugn har bestritt ansvar för brott under hänvisning till att han handlat som han gjort för att avvärja en överhängande fara att Camilla Lugn annars skulle komma att döda honom med kniven och att hans åtgärd att skära henne i halsen därmed inte varit uppenbart oförsvarlig, eller att omständigheterna i varje fall varit sådana att han svårligen kunnat besinna sig.

Det ankommer på åklagaren att motbevisa Henrik Lugns nödvärnsinvändning. Beviskravet är dock något lägre än eljest i brottmål och brukar beskrivas som att åklagaren har att lägga fram så mycket bevisning att nödvärnsinvändningen framstår som obefogad, vilket många gånger kan framgå redan av den allmänna situation där handlingen företagits (se t.ex. rättsfallen NJA 1990 s. 210, NJA 2005 s. 237 och NJA 2012 s. 45). För att nu ta ställning till om detta beviskrav ska anses

uppfyllt måste tingsrätten göra en bedömning av hur situationen kan ha tett sig när Henrik Lugn utövade det dödliga våldet, vilket i sin tur kräver en bedömning av vad som dessförinnan kan ha utspelat sig under de drygt två dygn då han och Camilla Lugn av allt att döma ensamma vistats i bostaden.

Henrik Lugns uppgifter om händelseförloppet har enligt tingsrätten varit delvis oklara, svårförståeliga och motsägelsefulla samt avvikande från vad han sagt vid polisförhör. De har uppenbarligen varit långt ifrån fullständiga – bland annat har han inte sagt något om vad som skulle ha ägt rum i samband med att inbrottslarmet slagits av och på den 1 maj omkring kl. 5 på morgonen – och härtill kan läggas att tillförlitligheten av uppgifterna kan ifrågasättas med hänsyn till påstådd avsaknad av sömn två på varandra följande nätter, alkohol- och narkotikaintag samt det chocktillstånd som han uppenbarligen befunnit sig i vid polisens ankomst. Av naturliga skäl kan det även sättas frågetecken kring trovärdigheten av hans uppgifter med tanke på det brott som han åtalats för och den nödvärnsinvändning som han framfört. Trots vad som nu sagts ska bedömningen ändå grundas på Henrik Lugns beskrivning av händelseförloppet såvida denna inte framstår som fullständigt verklighetsfrämmande eller kan anses vederlagd.

Händelseförloppet fram till natten mot den 1 maj

Vad först beträffar händelseförloppet från det att Henrik Lugn kom hem på morgonen den 29 april fram till natten mellan den 30 april och den 1 maj, det vill säga en tidsrymd på omkring ett och ett halvt dygn, är utredningen synnerligen knapphändig. Henrik Lugn själv har inte lämnat någon klar berättelse av vilken tydligt framgår vad som skett under denna tid respektive vad som hänt under den sista natten, morgonen och förmiddagen; det förefaller som om tiden delvis flutit samman för honom. Det har inte heller lagts fram annan utredning som visar vad som utspelat sig i bostaden under det första ett och ett halvt dygnet. Som tingsrätten uppfattar det tycks dock makarna inledningsvis haft det bra tillsammans när de

återsetts även om det förefaller som om Henrik Lugns tankar kring otrohet från hustruns sida kommit på tal ganska snart. Paret synes emellertid först ha haft sex tillsammans och därefter badat samt fortsatt att vistas nakna tillsammans i lägenheten. De har båda intagit amfetamin. De har spelat spel, och Henrik Lugn tycks ha skickat ett meddelande till en man som heter Patrik. I vad mån affekterade diskussioner kring otrohet, eventuell separation eller annat ägt rum före natten mot den 1 maj framstår som oklart. Det förefaller också osäkert om Camilla Lugns uppenbarligen omfattande amfetaminintag skett kontinuerligt eller först under den sista natten av hennes liv. Under alla omständigheter finns det inget belägg för att någon av makarna skulle ha brukat våld mot den andra förrän under den sista natten, morgonen och förmiddagen.

Inbrottslarmet

Som tidigare noterats har inte lagts fram någon närmare utredning kring det larm som funnits installerat i bostaden. Såvitt kan förstås har larmet införskaffats med anledning av Henrik Lugns oro att kriminella personer skulle söka upp honom och bryta sig in i bostaden. Han har berättat att Camilla Lugn vid någon okänd tidpunkt efter hans hemkonst skulle ha gömt nycklar, larmbrickor och mobiltelefoner i syfte att hindra honom från att lämna hemmet utan att larmet utlöstes, något som paret tycks ha velat undvika. Det får anses klarlagt att Henrik Lugn inte kunnat slå av larmet med hjälp av larmportal och kod. Utdragna lådor i lägenheten tyder på att antingen Henrik Lugn eller Camilla Lugn eller möjligen båda två intensivt letat efter nycklar med larmbrickor eller telefoner. Nyckelknippor med larmbrickor har efter polisens ankomst återfunnits dolda under en soffa i det mindre rummet på övervåningen. Såvitt kan förstås menar Henrik Lugn att Camilla Lugn skulle ha gömt dem där. Tingsrätten noterar att på bordet i samma rum stått en ölburk som Henrik Lugn tycks ha druckit ur, något som möjligen kunde tala för att det i själva verket varit han som gömt nyckelknipporna. Mot en sådan hypotes talar dock att han inte kunnat larma av vid polisens ankomst, vilket innebär att hans uppgift att

larmbrickorna gömts av Camilla Lugn bör godtas. Enligt Henrik Lugn skulle hon ha gjort detta för att förhindra honom från att lämna bostaden, en uppgift som inte kan anses orimlig med tanke på bland annat den ambivalens till äktenskapet som Henrik Lugn gett uttryck för i sina brev till hustrun från anstalten.

I sammanhanget kan antecknas att ingen mobiltelefon legat gömd under nyss nämnda soffa vid polisens ankomst, och att Henrik Lugn strax dessförinnan använt en sådan för att ringa till SOS Alarm.

En omständighet som ger upphov till betydande osäkerhet kring händelseförloppet är att inbrottslarmet den 1 maj kl. 05.19 slagits av med hjälp av Camilla Lugns larmbricka samt att det sex minuter senare slagits på med hjälp av tidigare nämnda app. Genom Erik Zembréns vittnesmål anser tingsrätten klarlagt att bråk hörts från lägenheten i varje fall från omkring kl. 6 samt att han uppfattat det som om någon under morgonen sprungit nerför trappan. Däremot tycks han inte ha uppfattat att ytterdörren skulle ha öppnats eller att det skulle ha förekommit bråk i anslutning till dörren. I sammanhanget kan noteras att Henrik Lugn vid polisförhör tycks ha uppgett att Camilla Lugn vid någon tidpunkt sprungit nerför trappan. Det är inte utrett om larmet en stund efter kl. 5 bara slagits av och på eller om någon av makarna eller båda i anslutning till detta lämnat huset några minuter. Den enda säkra slutsats som kan dras är enligt tingsrätten att i varje fall Camilla Lugns larmbricka inte varit gömd vid 5-tiden på morgonen.

Skadebilden

Av det rättsmedicinska utredningsmaterialet framgår att Camilla Lugn utöver den dödliga skadan i halsen utsatts för ett omfattande, främst trubbigt våld. Även om inget uttalande skett i frågan om när skadorna uppkommit menar tingsrätten att det finns anledning utgå från att även dessa skador i allt väsentligt uppkommit i samband med handgemäng under det sista dygnet av Camilla Lugns liv, såvitt kan

förstås under morgonen och förmiddagen. I utlåtandet över skadorna på hennes kropp kan särskilt noteras att de skarpkantade skadorna på hennes högra överarm, rygg och vänstra ben talar för att de tillfogats under ett tumultartat förlopp samt att hudblödningarna på halsen talar för att de uppkommit genom t.ex. grepp eller drag och slit i kläder medan de punktformade blödningarna i ögonens bindehinnor och underhudsblödningarna på halsen är förenliga med att ha uppkommit genom åtstramande våld mot halsen, exempelvis grepp. Förutom den dödliga skadan i halsen finns anledning att notera de allvarliga skadorna i hennes huvud med bland annat frakturer i skallbasen och den vänstra ögonhålan samt blödningar i hjärnan. Skadebilden visar enligt tingsrätten att Camilla Lugn utöver knivskärningen i halsen utsatts för ytterligare mycket allvarlig misshandel från Henrik Lugns sida.

Vad gäller de noterade skadorna på Henrik Lugns kropp kan konstateras att dessa varit lindriga. Enligt tingsrättens bedömning finns anledning anta att även dessa skador i allt väsentligt uppkommit den 1 maj 2018. Ingenting har framkommit som talar mot att de uppkommit i samband med tumultartat bråk och ett sådant fall i trappa som Henrik Lugn berättat om. Noteras kan att inga skador orsakade av en kniv påvisats.

Händelseförloppet fram till det avslutande skedet

För att återgå till Henrik Lugns skildring av händelseförloppet menar tingsrätten att uppgifterna förefaller egendomliga i flera avseenden. Vad först gäller händelsen i sovrummet får det i och för sig hållas för möjligt att skadan på Camilla Lugns rygg uppkommit i samband med att spegeln krossats men det går inte att uppfatta Henrik Lugns uppgifter om hur detta gått till som annat än tillrättalagda i så måtto att han underlåtit att beskriva egen våldsutövning vid tillfället. Det framstår bland annat som oförståeligt varför Camilla Lugn i detta skede skulle ha haft på sig en behå som därefter inte påträffats på hennes döda kropp. När det sedan gäller Henrik Lugns uppgift att Camilla Lugn skulle ha kommit in i sovrummet med två

knivar och där hotat att döda honom framstår det som krystat att han sedan skulle ha följt efter henne ut till köket ”för att ta en sista cigarett”. Däremot framstår uppgiften att han gjorde detta för att ta kontroll över situationen som trovärdig.

Vad gäller Henrik Lugns uppgift att Camilla Lugn inledningsvis i köket skulle ha satt sig på en stol längst in i hörnet och själv rispat sig med den ena kniven i benet som i det närmaste verklighetsfrämmande. Det får visserligen hållas för möjligt att Camilla Lugn hamnat i ett amfetaminutlöst psykostillstånd, men utrymmet där hon skulle ha skadat sig själv med kniven i benet har uppenbarligen varit mycket trångt och det är över huvud taget svårt att föreställa sig att hon i detta skede skulle ha agerat på det sätt med kniven som Henrik Lugn gjort gällande. Läger man därtill rättsläkarna Gisela Pettersons skriftligen och Björn Bäckströms muntligen redovisade bedömning i fråga om den skarpkantade skadan på Camilla Lugns lår anser sig tingsrätten kunna dra slutsatsen att denna skada inte kan ha uppkommit i det skede av händelseförloppet och på det sätt som Henrik Lugn hävdar. I denna del får han i stället anses överbevisad om att med kniv själv ha tillfogat Camilla Lugn skadan i omedelbar anslutning till att hon dödades.

Också Henrik Lugns uppgifter att Camilla Lugn på nytt skulle ha hotat honom med kniv, nu i köket, och därefter satt sig med kniven i övre hallen för att sedan resa sig och ånyo hota honom med kniven, varefter han skulle ha ramlat nerför trappan, slagit sig medvetlös och fått axlarna ur led, framstår som föga trovärdiga. De kan dock inte anses motbevisade och är inte heller så orimliga att de utan vidare kan lämnas utan beaktande. Dessa uppgifter bör därför godtas.

På motsvarande sätt menar tingsrätten att Henrik Lugns uppgifter att han ännu en gång, nu när han befann sig i den nedre hallen, skulle ha hotats med kniv av Camilla Lugn bör godtas, trots att även dessa uppgifter framstår som mindre sannolika. Av hans egen berättelse framgår emellertid att han i samband med detta, enligt honom för att därmed avvärja henne, tilldelat Camilla Lugn först tre som det

måste förstås knytnävsslag och sedan i varje fall en spark i pannan samt att denna våldsutövning lämnat henne liggande på platsen oförmögen att själv ta sig upp för trappan. Även om detta inte kan anses säkerställt talar enligt tingsrätten mycket för att Camilla Lugn redan i detta skede tillfogats frakturer på kraniet och blödningar i hjärnan. Oavsett hur det förhållit sig med den saken har Henrik Lugn uppgett att han sprang upp till köket och la kniven som Camilla Lugn hotat honom med på en handduk på den av pallarna i köket som då skulle ha stått mellan spisen och diskbänken samt att han sedan återvände ner till henne och, som det får förstås, mer eller mindre bar henne uppför trappan och satte ner henne på golvet ungefär på den plats där sedan hennes döda kropp påträffades. Även dessa uppgifter får såsom icke vederlagda godtas.

Det avslutande skedet

Av Henrik Lugns uppgifter framgår att Camilla Lugn, när han placerade henne på golvet i köket, befunnit sig i ett kraftigt försvagat tillstånd. Enligt honom var även han själv mycket försvagad efter allt som förekommit i lägenheten under de två dygnen där. Han har gjort gällande att han hade drabbats av en hjärnskakning med åtföljande medvetslöshet, en uppgift som kan ifrågasättas men som inte blivit motbevisad och som därför får godtas, liksom att hans axlar hoppat ur led. Tingsrätten konstaterar dock att han haft kraft nog att tilldela Camilla Lugn upprepade knytnävsslag och sparkar samt släpa henne uppför trappan, vilket innebär att han inte kan ha varit tillnärmelsevis så svag som han gjort gällande.

Enligt Henrik Lugn hade han i köket placerat kniven på pallen mellan spisen och diskhon, satt ner Camilla Lugn ungefär i den position där hennes kropp sedan återfunnits samt själv satt sig på pallen som stod vid hennes fötter med händerna för ansiktet, varefter han tittat upp och sett Camilla Lugn göra ett utfall med kniven mot honom. Med tanke på hur svag Camilla Lugn måste ha varit och hur hon suttit på golvet framstår det enligt tingsrätten som föga sannolikt att hon haft möjlighet att ta

kniven från pallen och angripa eller hota honom med den på det sätt som han sålunda hävdar. Det kan dock inte hållas för uteslutet att hon kunnat göra detta, om kniven nu legat på den uppgivna platsen, varför även dessa uppgifter bör godtas vid bedömningen av frågan om huruvida Henrik Lugn handlat i nödvärn när han dödat henne. Av hans egna uppgifter följer att han även i detta skede sparkat Camilla Lugn i pannan så att hon fallit omkull, att han tagit kniven som hon hållit i samt att han, när hon varit i färd med att resa sig, blundande svept med kniven mot henne av rädsla att hon i annat fall skulle komma att döda honom. Vad som enligt tingsrätten kan slås fast är dock att Camilla Lugn i detta skede, för det fall hon inte redan tidigare drabbats av dessa skador, genom hans sista spark åsamkats skallfrakturer och blödningar i hjärnan, varför det kan hållas för uteslutet att hon direkt efter denna spark skulle ha varit på väg att resa sig för att på nytt gå till angrepp mot honom. I själva verket måst Camilla Lugn nu ha befunnit sig i ett fullständigt hjälplöst läge utan möjlighet att på minsta sätt kunna angripa Henrik Lugn, som varit den som hållit i kniven. Med hänsyn härtill finner tingsrätten att Henrik Lugn, som inte kan ha varit på väg att svimma, ej befunnit sig i en nödvärnssituation när han skurit Camilla Lugn i halsen. Situationen måste med andra ord ha varit sådan att det kan hållas för uteslutet att en överhängande fara förelegat att hon skulle ta kniven av honom och döda honom med den. Henrik Lugn har alltså inte begått gärningen i nödvärn, och frågor om huruvida hans våldsutövning varit uppenbart oförsvarlig samt om han svårligen kunnat besinna sig behöver inte prövas.

Invändningen om putativt nödvärn

Henrik Lugn har i andra hand gjort gällande att han ska gå fri från ansvar eftersom han i varje fall trott att han handlat i nödvärn. Han får anses ha menat att han, om han uppfattat förhållandena felaktigt, i varje fall inbillat sig att det förelåg en överhängande fara att Camilla Lugn skulle ta kniven av honom och döda honom genom att han uppfattade henne som psykotisk och upplevda att han själv var i färd

med att förlora medvetandet. Enligt tingsrättens bedömning kan han emellertid inte ha undgått att märka att Camilla Lugn efter hans sista spark förlorat varje möjlighet att angripa honom, och kan han inte heller då ha uppfattat det som att han själv var på väg att svimma. Det kan inte heller ha rört sig om någon inbillning eller vanföreställning hos honom i dessa hänseenden. Den omständigheten att han efteråt, när han känslomässigt reagerat på konsekvensen av sitt handlande, hamnat i ett chock- och förvirringstillstånd ändrar inte denna bedömning. Även invändningen om så kallat putativt nödvärn kan alltså avfärdas som obefogad.

Slutsats

Åtalet är styrkt och Henrik Lugn ska dömas för gärningen, som ska bedömas som mord.

Brottspåföljd

För mord är föreskrivet fängelse i lägst 10 och högst 18 år, eller, om omständigheterna är försvårande, på livstid.

Henrik Lugn har genomgått en rättspsykiatrisk undersökning som utmynnat i slutsatserna att han ej begått gärningen under påverkan av en allvarlig psykisk störning, att han inte heller lider av en sådan och att det därmed inte finns medicinska förutsättningar att överlämna honom till rättspsykiatrisk vård. I det rättspsykiatriska utlåtandet sägs visserligen att det framkommit uppgifter som talar för att Henrik Lugn vid tiden för gärningen led av en allvarlig psykisk störning i form av en övergående drogutlöst psykos med verklighetsfrånvända tankar men redovisas andra omständigheter som talar däremot i sådan mån att den samlade rättspsykiatriska bedömningen är att han inte led av en allvarlig psykisk störning i samband med gärningen. Tingsrätten ifrågasätter inte denna bedömning, och finner att Henrik Lugn ska dömas till fängelse.

Av rättspraxis följer att utgångspunkten vid straffmätningen för mord bör vara fängelse i fjorton år samt att livstids fängelse bör förbehållas de allvarligaste fallen, till exempel då gärningsmannen har mördat mer än en person eller då omständigheterna annars är synnerligen försvårande (se rättsfallen NJA 2007 s. 194, NJA 2013 s. 376 och NJA 2016 s. 3).

Enligt tingsrätten föreligger i förevarande fall helt klart försvårande omständigheter men inte i sådan grad att påföljden bör bestämmas till livstids fängelse. Valet står närmast mellan fängelse 16 år eller 18 år. Även om det finns anledning utgå från att Henrik Lugns psykiska hälsa ej varit den bästa finns inte belägg för att han på grund av en psykisk störning haft en sådan nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande att detta förhållande bör inverka på brottets straffvärde. Det ska göras en samlad bedömning av omständigheterna. Försvårande är att Henrik Lugn dödat en närstående i hennes hem, att mordet har föregåtts av ett betydande våld, bland annat mot Camilla Lugns huvud, att våldsutövningen mot henne av allt att döma pågått under flera timmar samt att den dödande knivskärningen skett när hon befunnit sig i en skyddslös ställning. Dessa omständigheter är sammantaget sådana att de motiverar ett straff på fängelse 18 år. Vad som i viss mån talar i mildrande riktning är att det inte kan uteslutas att Camilla Lugn, som Henrik Lugn gjort gällande, vidtagit åtgärder för att han inte skulle lämna bostaden samt i flera skeden hotat honom med kniv och omedelbart före mordet gjort någon form av utfall med kniven mot honom. Med beaktande av dessa förhållanden finner tingsrätten att påföljden bör bestämmas till fängelse 16 år.

Frihetsberövande

Det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas, varför Henrik Lugn bör förbli häktad.

Skadeståndsyrkandena

Henrik Lugn har bestritt de fyra skadeståndsyrkandena under hänvisning till att han inte gjort sig skyldig till brott, men har vitsordat begärda belopp som skäliga i sig. Dödsboets anspråk avser begravningskostnader och kostnader för gravsten medan de tre barnens anspråk avser ersättning för sveda och värk i form av psykiskt lidande. Tingsrätten finner att Henrik Lugn är skadeståndsskyldig på grund av det brott som han gjort sig skyldig till och att han bör förpliktas att betala vad som yrkats.

Advokatkostnaderna

Såväl målsägandebiträdet som försvararen har begärt ersättning för visst arbete utöver vad som normalt ingår i deras uppdrag, nämligen bådaderna för 5 timmars arbete med anknytning till omhändertagande av bohag och försäljning av Camilla Lugns bostadsrätt. Med beaktande av vad som framgår av rättsfallen NJA 1977 s. 577 respektive NJA 1986 s. 642 finner tingsrätten att försvararen men inte målsägandebiträdet bör tillerkännas ersättning även för detta arbete. Härvid beaktas framför allt att Henrik Lugn såsom häktad varit förhindrad att själv ta hand om sitt bohag medan Camilla Lugns tre barn, vilka inte hörts i rättegången, får anses ha haft möjlighet att själva ta tillvara sina intressen i förevarande avseenden.

Övrigt

Henrik Lugn ska åläggas att betala föreskriven avgift till brottsofferfonden.

Yrkandena om förverkande samt bevisbeslag bör bifallas.

Med hänsyn till fängelsestraffet och skadestånden bör Henrik Lugn inte åläggas att ersätta staten någon del av advokatkostnaderna.

UMEÅ TINGSRÄTT
Allmänna avdelningen
Doha 2

DOM
2018-11-19

B 1279-18

För tingsrätten

Dag Engström

I tingsrättens avgörande har rådmannen Dag Engström och tre nämndemän deltagit.

Skiljaktig mening, se bilaga 4.

Anvisning för överklagande, se bilaga 5 (TR-01).

Domen kan överklagas. Den som vill göra det ska ha kommit in till tingsrätten med ett skriftligt överklagande senast den 10 december 2018. Överklagandet ska vara riktat till Hovrätten för Övre Norrland. Prövningstillstånd krävs om avgörandet överklagas bara i skadeståndsdelen.

Avräkningsunderlag, se aktbilaga 93.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19760927-0454	Datum för dom/beslut 2018-11-19
Efternamn Lugn	Förnamn HENRIK Lennart

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2018-05-01	
------------	--

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

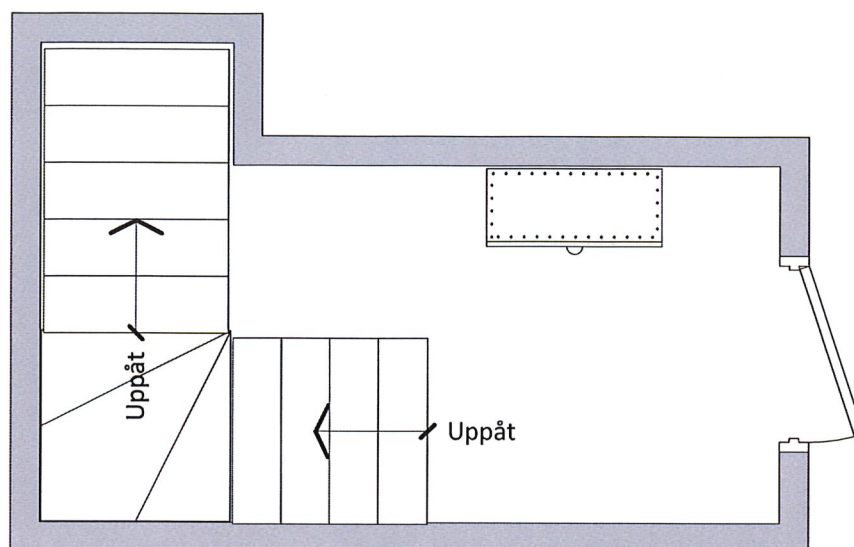
Underskrift

Skiss

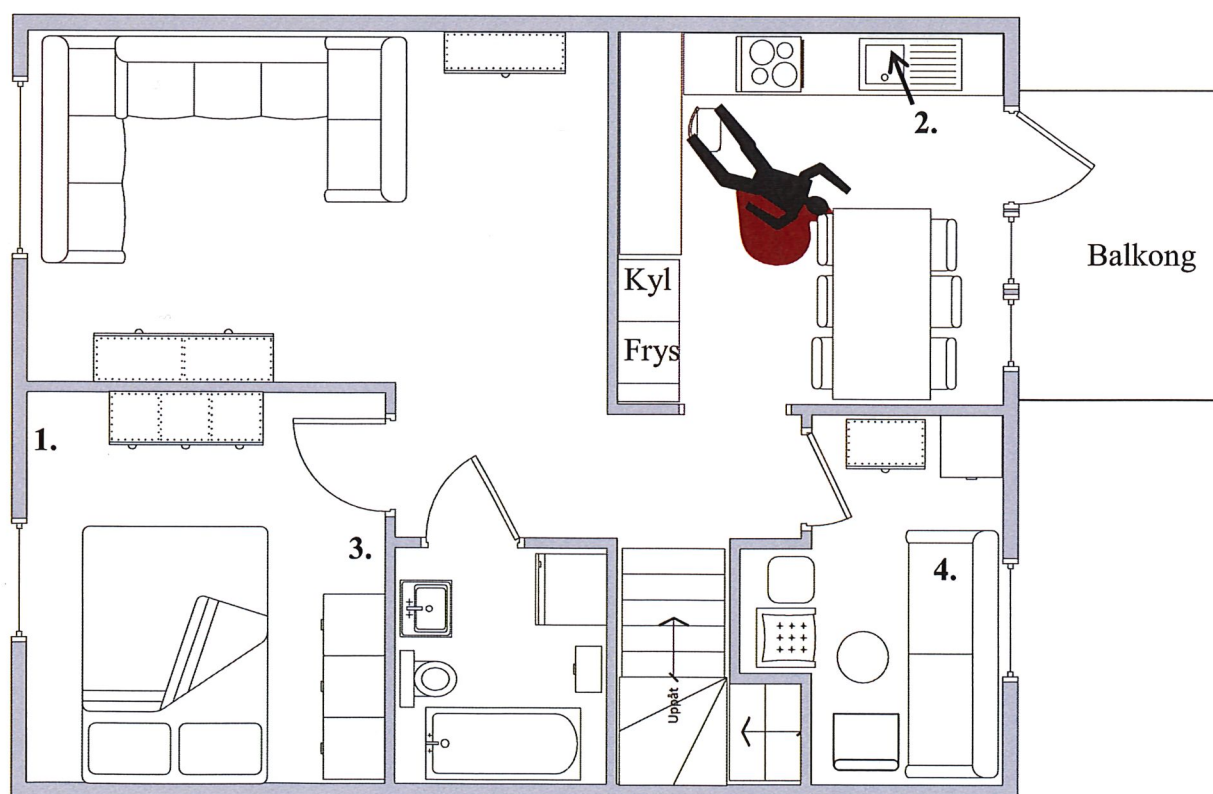
Schematiska skisser över lägenheten Ersbodavägen 96, Umeå.

UMEÅ TINGSRÄTT
Doha 2

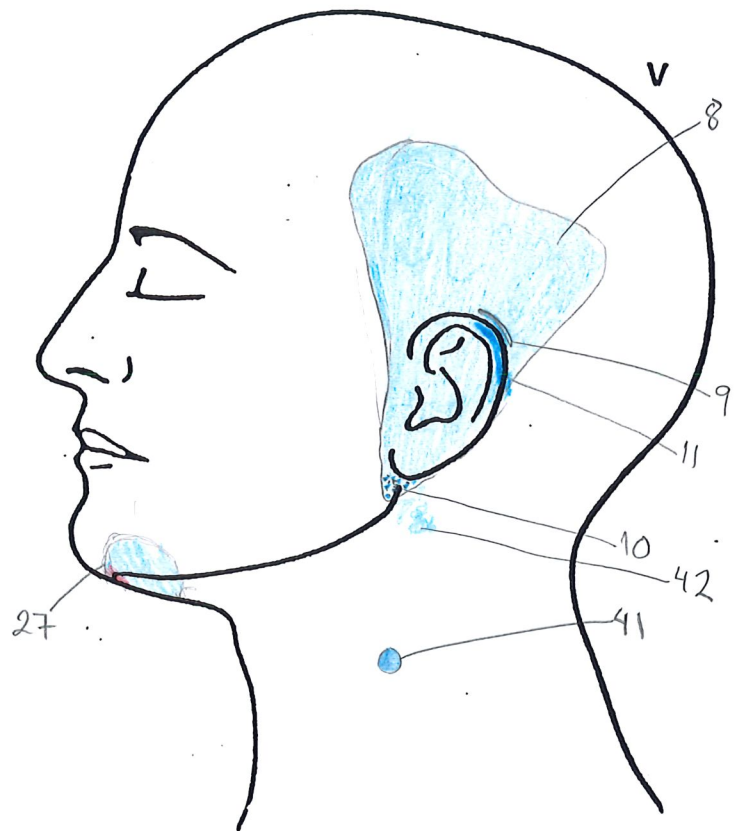
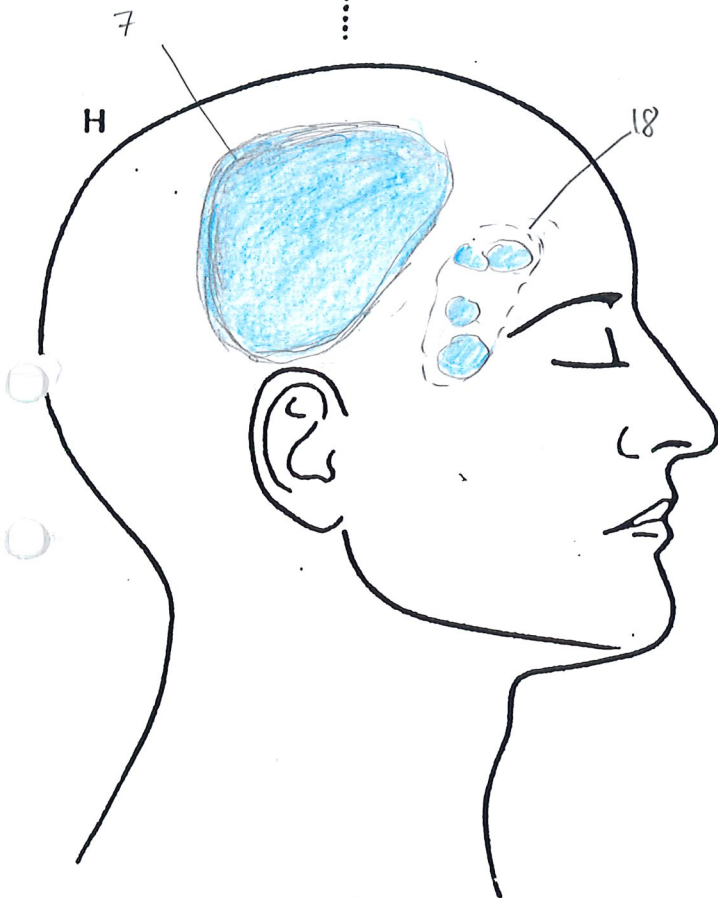
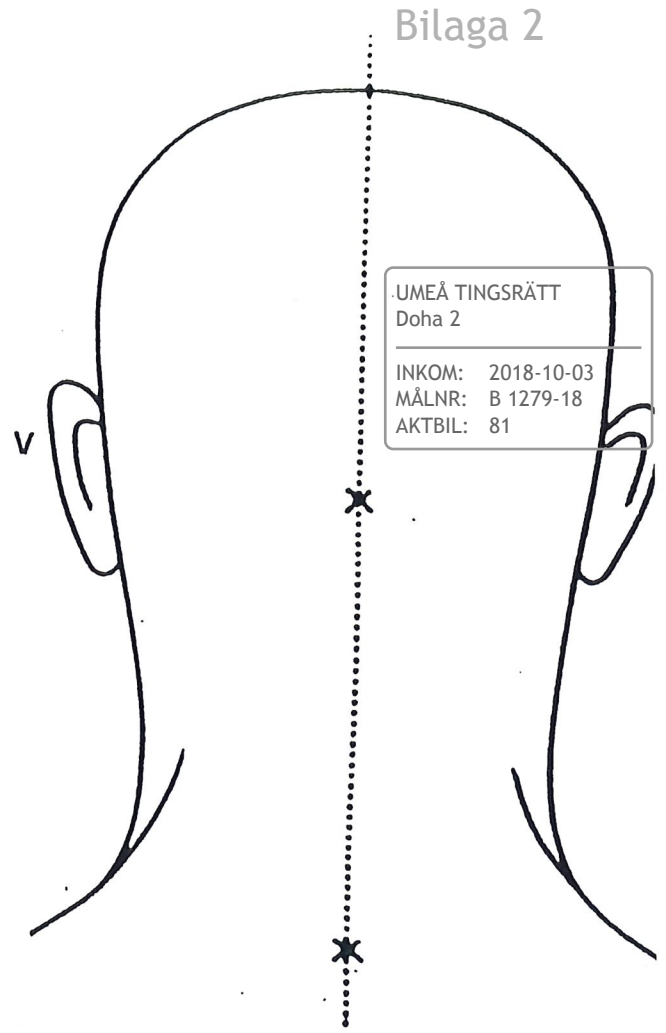
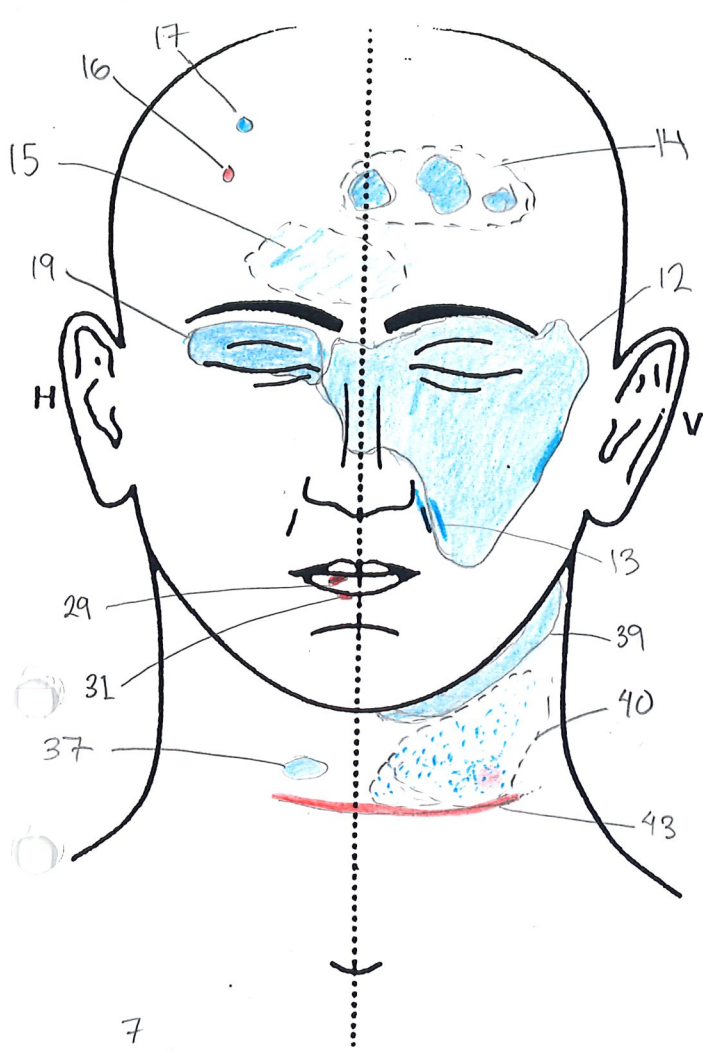
INKOM: 2018-10-08
MÅLNR: B 1279-18
AKTBIL: 85

Figur 13. Nedre hall med ytterdörr.

Figur 14. Bostadsytan på övre plan med balkong.

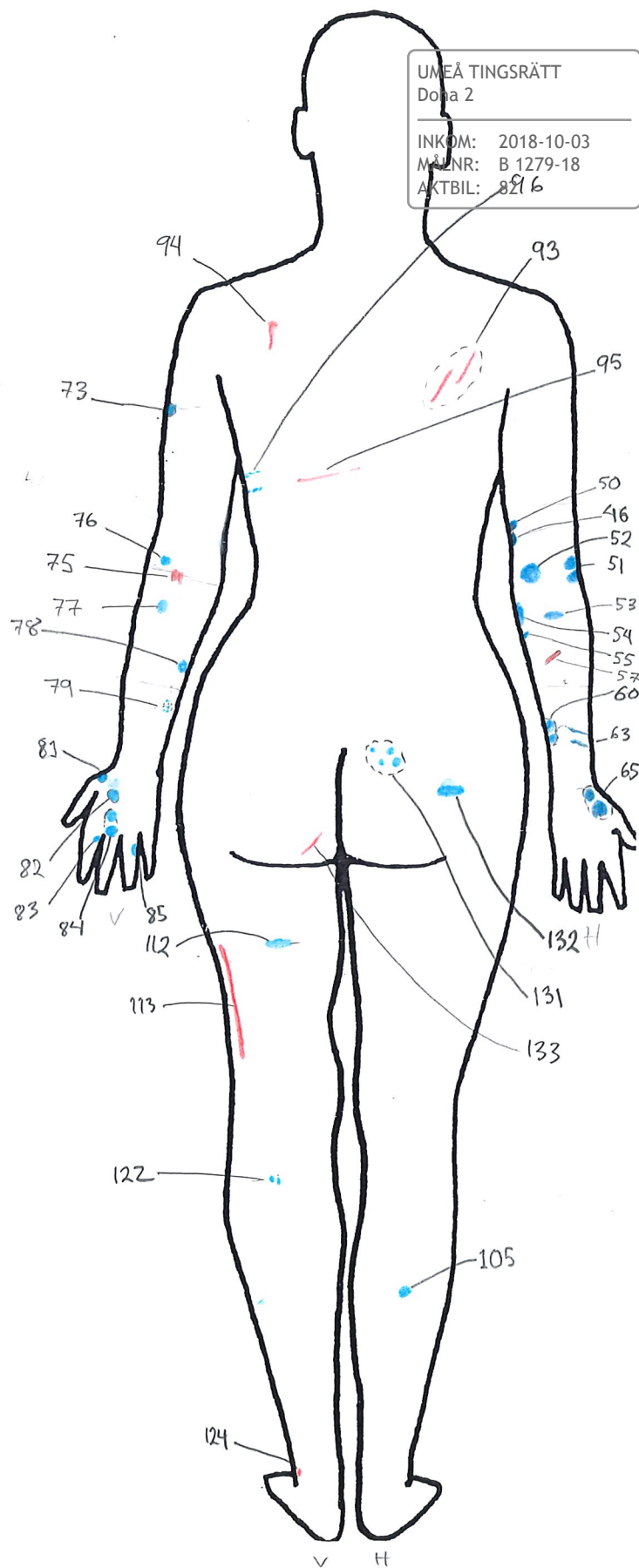
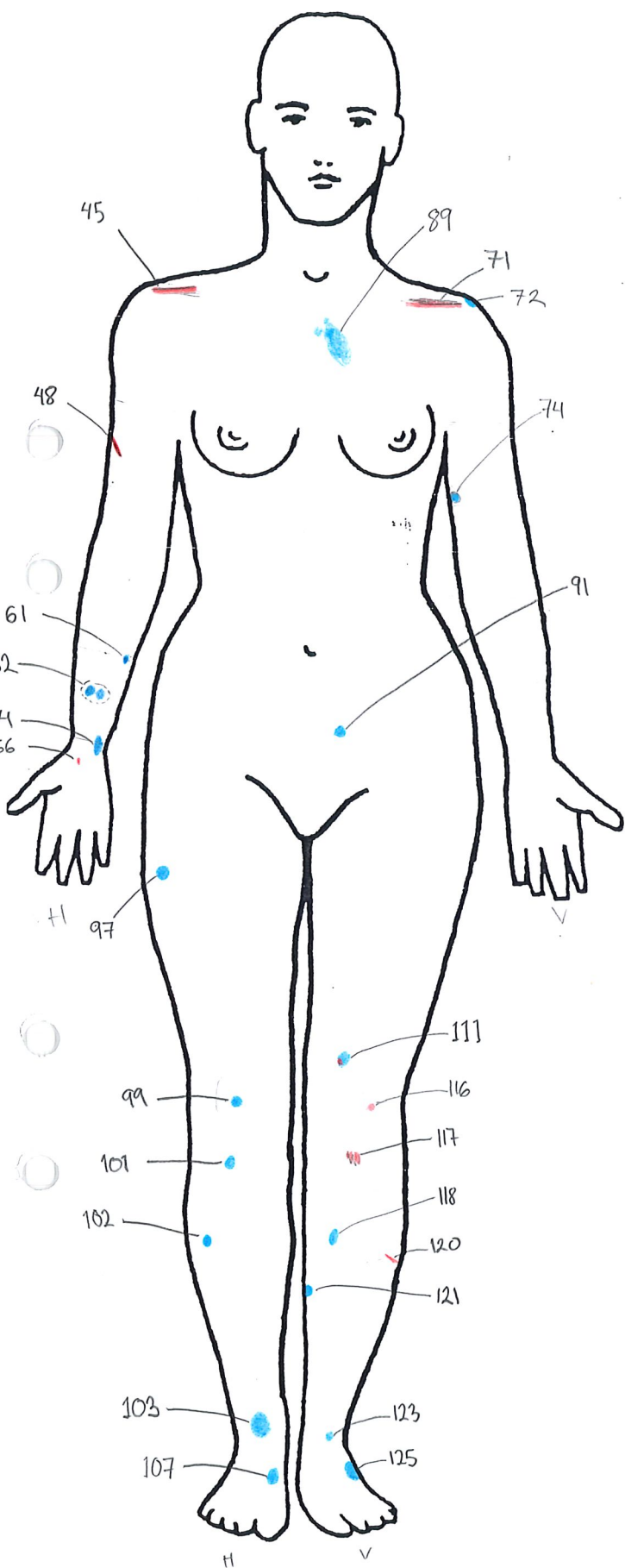
Namn
Datum
Läkare
Tjänsteställe

KI

Ritad av
Björn Bäckström

Schematisk skiss

F18-0182

UMEÅ TINGSRÄTT
 Dora 2
 INKOM: 2018-10-03
 MÄN: B 1279-18
 AKTBIL: 8216

Skiljaktig mening

Nämndemännen Ulla-Britt Engström Andersson och Viktoria Strömgren är skiljaktiga och finner för sin del att Henrik Lugn ska dömas för mord till fängelse 18 år. Som skäl för detta anføres följande.

Vi delar övriga ledamöters bedömning i alla avseenden med den skillnaden att vi för vår del anser det högst osannolikt att Camilla Lugn, på det sätt som Henrik Lugn gjort gällande, strax innan han dödade henne skulle ha kunnat i köket få tag på kniven och göra ett utfall med den mot honom. Denna uppgift bör därför lämnas utan avseende, vilket enligt vårt förmenande innebär att omständigheterna sammantaget är så försvårande att påföljden för brottet bör bestämmas till fängelse 18 år.

Överröstade i detta avseende är vi i övrigt ense med övriga ledamöter.

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga inom 3 veckor

Överklaga skriftligt inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.